

FRANKFORT, den 21 Januarij.

Men verzoekt, dat lord *Cochrane* zich beënt tot Marselle op eene voor hem gemaakte brik zal inschepen, daar de zwaarigheden uit den weg geruimd zijn, welke zijne expeditie verhinderden. Zijn eskader zal uit deze brik, uit het in Amerika voor Griekenland gebouwde fregat, uit een ander vaartuig, uit het stoomschip, dat reeds te Napoli is, en verscheidene schepen van *Miuli* bestaan; later zal het door de uit Engeland verwachtte twee stoomschepen versterkt worden. Alle de schepen zijn bevoorrad met eten en voor de betaling, als mede voor de betaling der overige gedeelten de eerste vier maanden is gezorgd, deels door fondsen, die ter zijner beschikking zijn gesteld, deels door voorraad, die voor hem te Napoli en op Hydra is verzameld geworden. Voor den daarop volgenden tijd zal hij, gelijk hij zich uitdrukt, Turkije en Egipte zorgen laten.

Volgens eenen brief uit Napoli di Romania, van den 16. December, zijn de derwaarts gereisde Beijersche officieren den 5. December aldaar aangekomen. De schooner (*Pegasus*), op welke zij zich bevonden, was bij Modon midden onder de Turksch-Egyptische vloot geraakt; doch dezelve gelukkig ontkomen, en te gelijk met het nieuwe fregat van 64 stukken, hetwelke de stad New-York aan de Grieken ten geschenke heeft gegeven, in de haven van Napoli binnengeloopen. Het fregat is de *Helios* gedoopt en zal den admiraal *Miuli* aan boord ontvangen.

Volgens berichten uit Konstantinopel, van den 22. December, sprak men aldaar van eene nederlage van *Beschid* naar Athene. Hij zou onder de muren der citadel geslagen en daardoor tot opheffing der belegering genoodzaakt zijn. Deze tijding wordt van verscheidene kanten gemeld, en zou der Porte reeds vroeger bekend geworden zijn.

WEENEN, den 15. Januarij.

De Salzburger Courant, van den 12. dezer, bevat treurige berichten van ongelukken, welke aldaar in de gebergten, door sneeuwvallen, zijn veroorzaakt geworden. Uit *Takenbach* meldt zij van den 7. Januarij: »In den nacht van den 4. op den 5. Januarij viel er in deze streek een 300 voet hoge sneeuwval, dat zelfs de oudste inwoners, die daarvan eenigzins kunnen herinneren. Bij deze reeds aanwezige massa sneeuw, viel er nog nieuwe van 6 tot 10 voeten hoog. Alle gemeenschap was afgesneden. Donderende sneeuwvallen stoorde alleen de doodsstilte in de dalen. Schuren en molens werden van de hellingen der bergen door de sneeuwvallen naar beneden gestort. Te *Eschenau* luidde den 5. Januarij des namiddags de alarmluk; doch niemand kon derwaarts komen. De meeste zorg baarde het geheel afgesloten der *Heim*, naar de heden die zich op den hogen *Goldberg* bevonden, die op den 5. te vermiddelen hadden, en die nu door den *Goldberg* waren verlost. Een ander geval, dat eveneens zeer ongelukkig was, is dat van den 5. des morgens ten 5 ure, den berg *Versteil*, den geheelen dag en nacht door de sneeuwvallen, en den 6. des morgens ten 8 ure gelukkig te *Reinis* aankwamen, waar tot nu toe een huis, verscheidene schuren en molens door de sneeuwvallen vernield zijn. — Een sneeuwval storte den 4. des nachts ten 11 ure over de *Steindl-Herberg* in de *Klamm*, verpletterde dezelve, en wierp den in de bovenste kamer slapenden kastelein *Alojs Lackner*, met zijne vrouw in den afgrond van de *Klamm*, waar zij op het ijs van den oever der *Gasteinerbeek*, op denzelfden stroozak nedervielen, waarop zij in de kamer geslapen hadden en dien zij vastgeklemd hielden. Gedurende een half uur moesten zij in dien toestand blijven liggen, tot dat hun geroep om hulp menschen deed toeschieten, die van den bouwval van het nedergestorte huis eene brug maakten over de *Gasteinerbeek*, welke in 't midden open was, en hen in het naastbijgelegen huis in veiligheid bragten. De vrouw van den kastelein is zwaar gekneusd. — In denzelfden nacht verwoeste een sneeuwval het *Osbergs* boerenhuis van de parochie *St. Veit*, in de baljuwschap *Goldegg*, en wierp de bewoners verstrooid door de sneeuw. Meest allen zijn gekwetst geworden.

PARYS, dan 19. Januarij.

Het ministeriele avondblad verscheint heden half in rouwgewaad, wegens verjaring van den dood van *Lodewijk XVI.* en *Maria Antonetta*, op overnagten, wanneer dit blad om dezelfde reden niet zal uitgegeven worden. De akademie van wetenschappen en fraaije letteren te Lijon heeft mede besloten, dat den Koning een adres zal worden aangeboden, om zijne ministers te gelasten, het voorgedragen ontwerp van wet op de penne der drukpers in te trekken.

De kamer der pairs beraadslaagt thans op het verzoekschrift van den graaf van *Montlosier*, ten einde er maatregelen mogen genomen worden, ter opheffing van het genootschap der jezuiten. De commissie, welke met het onderzoek van dit verzoekschrift is belast geweest, heeft voorgesteld, om hetzelfde naar het ministerie te verzenden.

Van den 20. Januarij.

In de zitting van de kamer der pairs van heden is de beraadslaging

over het adres van den graaf van *Montlosier* tegen de jezuiten reeds gebracht. Met 113 tegen 73 stemmen, die min of meer voor de jezuiten waren en het adres ter zijde wilden gelegd hebben, is besloten, dat het laatste gedeelte van hetzelfde, betrekkelijk de jezuiten, aan den president van den raad van ministers zal verzonden worden. Van de beraadslagingen zelve meldt men het volgende: De burggraaf *Dambraj* heeft de discussie geopend met eene redevoering, waarvan de conclusie was tegen het advies der commissie. De burggraaf *Laine* heeft na den burggraaf *Dambraj* gesproken; hij heeft die vermaarde redenaar verheven gedachten ontwikkeld, maar is daarna taal wisselende geweest; zijne redevoering schijnt een grooten indruk op de vergadering gemaakt te hebben.

De burggraaf van *Bonald* wilde het adres ter zijde gelegd hebben; dan de baron van *Barante* heeft den heer van *Bonald* zoo zegepraalend beantwoord, dat de bisschop van *Hermopolis*, minister van eeredienst, het woord heeft gemeend te moeten opvatten. Hij heeft breedvoerig over de jezuiten gesproken en getracht te betoogen, dat de tegenwoordige jezuiten niet die bedoelingen en heerschzuchtige oogmerken hadden, als de oude jezuiten. De baron *Pasquier* heeft den bisschop van *Hermopolis* wederlegd. Hij heeft bewezen, dat de tegenwoordige jezuiten dezelfde leer belijden, dezelfde bedoelingen koesteren als hunne voorgangers. De redevoering van den baron heeft zoodanig gewerkt, dat men daarop dadelijk tot de stemming is overgegaan.

BRUSSEL, den 22. Januarij.

Op het berigt van den tegenspoed, dien Z. Ms. schip de *Waterloo* ondervonden heeft, is Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden* naar Holland vertrokken.

Van den 23. Januarij.

Uit het *Journal de Bruxelles*, van den 23. December 1826, en de andere Couranten, die verslag hebben gegeven van de zitting der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, van den 21. der voorzeide maand, heeft men vernomen, dat er dagbladen zouden bestaan, welke het privilegie zouden hebben van bevrijd te zijn van het zegelrecht, of wel van de betaling van hetzelfde, hetwelk een openbare inbreuk op de grondwet zoude zijn. Dit groot nadeel van de overige eigenaars van dagbladen, die verpligt zijn tot het betalen van het zegelrecht, is de heer *de Stassart* van den 21. December 1826, bij de zitting van den 21. der voorzeide maand onderscheiden te hebben medegedeeld. Omziet deze zaak aldus nitgelaten: *Il n'est pas certes du ministere de l'interieur qu'ont pu sortir des exemptions des droits de timbre, ou d'autres primes, accordees à certaines feuilles. Au surplus, je pense que ces scandaleuses faveurs cessent, et que de pareils abus ne se reproduiront plus.*

Deen der drie ministers, in die zitting tegenwoordig, namelijk de ministers van financiën, van justitie en van buitenlandsche zaken, deze zaak hebbende tegengesproken, schijnt men aan de waarheid van hetgeen door den heer *de Stassart* in het openbaar is gezegd niet te mogen twifelen; maar het daarvoor te moeten houden, dat er in der daad dagbladen zijn, die niets voor zegelregten aan 's rijks schatkist betalen. Evenwel moet men wenschen, dat de heer *de Stassart* zijne gezegden door nadere aanwijzing stave: dan eerst kan men verwachten, dat er maatregelen zullen volgen, om een voorregt te doen ophouden, dat onbestaanbaar zoude zijn met de grondwet, welke geene privilegieën gedooft (artikel 198); maar gelijkheid van regten voor allen wil.

's GRAVENHAGE, den 23. Januarij.

Volgens eigenhandig berigt van den kapitein ter zee *Lucas*, kommanderende Zr. Maj. schip van linie de *Zuene*, in dato den 17. Januarij 1827, is hij, op dien dag, met zijn schip in goeden staat, op nieuw van Duins naar zijne bestemming onder zeil gegaan.

ARNHEM, den 24. Januarij.

Wij hebben den volgenden brief ontvangen: 19. Januarij. De eerste gelegenheid, welke mijne uitgeputte krachten mij hergeven, bezig ik, bin u kortelijk de schrikkelijke wederwaardigheden af te schilderen, die wij onder het oog van den vaderlandschen wal ondervonden.

Engeland had ons onlangs het voorbeeld gegeven, dat, tusschen het nemen van het besluit en het uitzetten van talrijke troepen, niet meer dan acht dagen benoodigd waren; wij hadden even krachtige redenen tot haast; maatregelen werden dadelijk van wege het gouvernement genomen — en toch vergingen de kostbaarste weken, alvorens de expeditie naar het geëisteerde Java zeilree lag. De grondoorzaken dier traagheid liggert te veelvuldig in de verwarrende en wijdlopige werkzaamheden van den belag nog voortheerschenden Franschen centralisatie, die niet opgesond te kunnen worden; — doch met eene dankbare hede voor de zorgelijke pogingen en de gestadige zelfopoffering van eenen Koning, wiens eenige streven het heil der hem gelukkig overtrouwen is — mag ik niet vragen: hoe onze voortnante Koloniën, gedurende tien jaren, hun verderf zoo spodeloos te gemoet konden storten; — hoe zoo

vele takken van welzijn van het eene systeem naar het andere werden geslingerd; hoe onze eigene financiën, zelfs in deze vredes-tijden, geene vastheid van gang verkrijgen konden; en, om hierter te komen, hoe onze zeemagt, die voorname hoeksteen van onze staatsmagt, met geen meer nadruk behartigd wierd.

Waarlijk — en het zij mij wogens het doorgestane verjaardag, vrijmoedig te spreken — waarlijk, de geheele loop dezer laatste expeditie, toont weder klaarlijk eene theorie en eene slapheid aan, welke ongelukkig wijze aan nieuwe staten eigen mag zijn, maar wier voortzakelijke hervorming, door zulke vreeselijke lessen, al te bloedig betaald wordt.

Onze brave Kap. Spengler kwam aan boord, en was niet weinig bezorgd. Duizend menschen, die, na het verkwisten hunner schepen, ontvreden waren over zich zelve, moesten de halve wereld rond gevoerd worden op een schip, hetwelk reeds een jaar vroeger bijna afgekeurd was, en hetwelk nauwelijks door onophoudelijke herstellingen eenigzins in stand kon gehouden worden; met een equipement, hetwelk, volgens eene vaste leest, aan de werf was geschoeid; en eerst door ons zelve van pas moest gemaakt worden; met victualien, waarvan er schandelijker wijze nu reeds een gedeelte begon te bederven; en vooral met een uitzucht van matrozen, waarvan de derde man niet bevaaren was. Klagen, zelfs van zijden onzer chefs, schenen vergeefs, daar het stellige antwoord op deze luidde, zonder overbodige tegenkantingen, met de eerste streek naar het Oosten uit te zeilen. Het ontetredene volk werd dan nu ook niet, in afwachting van dien wind, op het vaste land gekaserned, om hen zoo lang mogelijk tegen die ongewone beweging van de zee te sparen, om de lucht niet dadelijk in die onderzeesche woningen te verpesten, en om hun zoo lang mogelijk versche spijs te geven; neen, zij werden dadelijk oopen gestapeld, en vóór het uitzelfen alreeds, door het hevige werken van het schip, in eenen zoo deerniswaardigen toestand gebracht, dat men de gezonden bijna alleen deswege weinig op het dek durfde laten, om hen niet over boord te zien springen, en zoo mogelijk door zwemmen en deserie te zien ontkomen.

De even zeer gevreesde als gewenschte ooste-wind kwam infusschen opzetten. Kap. Spengler had stellige orders, en toen er ongelukkiger wijze een vermetele koopvaarder den uittocht waagde, verdween allen twijfel. Zoo staken wij dan in zee, zonder die duur gekoelde ondervinding van anderen te mogen betrachten, dan welke de zeelieden, bij gebrek aan betere wind-theorien waarnamen: dat de maand Januarij of wel sterke vorst of wel zware stormen oplevert; dat de winden, die met de zon mede door het westen naar het noorden loopen, gestadig voortwaaien, terwijl diegene, welke tegen de zon in door het oosten naar het westen loopen, bijna altijd veranderlijk zijn, en dat eindelijk de stand van de maan geenszins gunstig was.

Inmiddels zochten wij, voorzigtigheidshalve, dadelijk de ruimte, en hoopen deze, in weerwil van het al spoedig opkomende, en niet onzen koers strijdige stormgeloei, genoegzaam te bereiken, toen Zondag morgen om 4 ure de pulling-ijzers van het groote want sprongen, de mast met een geweldige nasleep om laag stortte, de uitgeworpen anker touwen dadelijk verbrijzeld werden, — en wij, een speelbal van de baren geworden, slechts zoo mogelijk voor den storm trachten af te waken. In den beging, en omdat er geen land te zien was, konden wij ons hoop de diepte te behouden; doch plotseling toont een hevige schok, door een langdurig gekraak gevolgd, dat wij vast zitten; het zilte water stroomt geweldig naar binnen, wel zeventig menschen verdrinken, alvorens de genoegzame hoogte te bereiken, en wij vereenigen ons allen, in de verwachting van den dood, op het dek. U het tooneel te beschrijven van negen honderd menschen, die, zoo lang er hoop scheen te zijn, naar gelang van hun karakter, baden, vloekten of dronken; doch die, nu hun diep instinct volgend, zich bij gebrek aan eenige nitkorst aan eene ontzettende apathie overgaven, gaat mijne krachten te boven. Ik gevoel dat zielverschurende tooneel; maar de indruk was te boven-natuurlijk voor eene mededeeling. — En zoo stond de ongelukkige schaar eenen langen dag en eenen nog langeren nacht, onder dien verderf voor-spellenden Hemel, digt op elkander, zonder voedsel, zonder rustpunt voor het half ziellooze lichaam dan zich zelve, eene verdelerslike spanning in sterke dranken zoekende, doornat en half verstijfd door de golven die zij telkens gevoelloos over zich henen zag slaan. Staartogende wierpen wij nu en dan onze blikken naar den, slechts drie kwartier uurs verwijderden wal, die wij zoo roekeloos hadden moeten verlaten; maar de afgrond alleen beantwoordde gapend aan ons roekelosen. Een kleiner vaarfig, en de golven hadden ons over de derde hooge zandbank bij Egmond geworpen, en wij waren op de tweede gekomen, van waar de gemeenschap met het land gemakkelijk was. — Nu volgden de noodschroten te vergeefs op elkander; te vergeefs werd er op het ijzerwerk geslagen, om de menigte aan strand eene werkzame deelneming in onzen noodlottigen toestand in te hoopen; te vergeefs zochten wij eene lijn met den wal te maken, en kostte dit het leven aan den luitenant *Munz* met eenige moedigen. — Tere vergeefs meenden wij eindelijk, na de sterfsche pogingen van de reddingstocht, een vaartuig door de branding te zien naderen, en bij het ontzamen van eenige bemanning op het schip, verdwijnen, omdat zij (naar gezegd wordt) tot schande voor het menschedom, alles dood achteten, en nu kwamen rooven.

Wij moesten die menigte sterke pinken rustig zien liggen, en geene dier aan de zee gewone Egmonders, welke reeds meermalen bij geringe ongelukken, door humane vrijgeveige landgenooten werden bijgestaan, beantwoordde met eenigen nadruk onze smeekende gebaren.

De storm was echter bedaard, en eerst toen de laatste krachten van wanhoop uitgeput waren, toen 't mogelijk over hoord was gevoopen, toen zelfs kleedingstukken gebruikt waren om eenige gaten te stoppen — en nadat alleen de heer *Hellingman*, door een spoedig streven, ruim 25 man, met eene geborgde pink, was komen redden, werd er eindelijk, mede door tusschenkomst van den gouverneur van Noord-Holland, de noodige hulp gezonden.

Het zoude, na dat al, aan de misten van ons mogelijk zijn te verhalen hoe deze eindeijke ontscheping te werk ging, want eerst na herkrig ik genoegzame krachten om te denken, om ruim honderd verongelukte lotgenooten te betrenten, en nog meer die ongelukkigen te beklagen, welke thans, ten gevolge van het doorgestane bewijsken.

Zoo even vernam ik mogelijk den tegenwoordig van de *Weserloo*, bij Delfzijl; eene tijding die ik verwachtte, omdat wij de materialien van dat prachtige nieuwe schip naar de herstellingen van den *Wagenaar* beoordeelen; omdat wij meenden, hetzelfde, ofschoon 6 uren vooruit, deszelfs maast te zien verhezen, en omdat de beste zeeman niet in staat is een nieuw schip behoort te besturen, zoo lang deszelfs ballast niet volgens het vereischte evenwigt geschikt is.

Verdere bijzonderheden hoop ik medeling mede te deelen; bij deze als altijd, enz. enz.

UED. Dienaar
S. O.

SCHRIJVEN AAN EEN TOONEELMINNAAR TE A.

Te recht schreef Ued. onlangs, men hoort of vemeldt zeldzaam iets ten voordeele van ons Nationaal tooneel. Nieuwsbladen en recensien stellen het veelal in een onbeduidend daglicht, en nimmer leest men eenig spijt, aangaande deze zoo nuttige als aangename instelling, ter verpoosing zijner werkzaamheden. — Thans echter, waarde vriend, twijfel ik niet of onze nieuwspapieren zullen wel iets vernieuwen omtrent de schitterende voorstelling van het Treurspel *Hamlet*, welke Donnerdag den 18. Januarij plaats vond; eene buitengewone Voorstelling ten voordeele van onzen grooten Treurspeler *Snook*. Het publiek, onderdrukt, dat de kunstenaar voor het laatst in het karakter van *HAMLET* zoude optreden, als, wogens zijne klimmende jaren, afstand van deze rol in het vervolg doende, verdrong zich als het ware dagen te voren aan het bureau van den Schouwburg, ter bekoming eener zitplaats; maar eene talrijke schaar moest, na vele aangewende vruchteloze pogingen, terug treden, en zich het genoege onzeggende deze voorstelling bij te wonen. — De plaatsen waren opgevuld met personen, die in de maatschappij de eerste rangen bekleeden, wier vrouwen, ten beste getooid, eene gala Schouwburg gelijk, wedijverden om den beroemden Nederlander te huldigen — den eenigen in zijn vak. — Maar hoe heeft hij ook aan deze huldiging beantwoord? Vriend! mijne pen is te zwak, om te schetsen hoe hij ons voor het laatst den *HAMLET* heeft voorgesteld, „zich zelve overtroffen te hebben,” is nog niet genoeg gezegd. — Neen zoo werd *HAMLET* nooit voorgesteld, en al wat om hem stond, onze hoogst verdienstelijke Treurspelers-rij volmaakte het geheel. — *Maxime Garvelin*, *Walshaus*, *Westerman* en *Meijer* — schitterden in hunne beedeelde rollen; de toerusting was onafgebroken, en, na het vallen van de gordijn, liet men niet af den kunstenaar andermaal te huldigen door hem uit te roepen en den steelen den lof toe te zwaaijen. Zoo weet men dan op zijn tijd toch ook ten onzen verdiensten te waardeeren, wat men den ook van vroedde tijden moede zeggen, dat deze ze meer op prijs weten te stellen, dan de kunstenaar, die de kunst van de kunstenaar te droegen, en wiens nagedachtenis zoo zeer verandert. — Hij hebben nog een *Snook*, in ons midden, en hij heeft ons versproken, het Schouwtooneel nog niet vaarwel te zeggen; — ten minste voor zoo lang zijne lichaamskrachten zulks toelaten — verstrekt hij het voorzeker ten dienste van de kunst, eene te groote achtling voor zijne lastgevoeten, die hem verteren. — *Wolff* nobel.

Amsterdam den 24. Januarij 1827.
ARNHEM, den 25. Januarij.
Den 24. Jan. 2 El 3 Palm o Duit; gevallen 30 D.
Den 25. dito: 2 El 7 Palm o Duit; gevallen 20 D.

De menigvuldige deelnemende Bewijzen, door onderscheidene standen, in adal, ziekte zoo wel als andere oorlijden van mijnen Zoon, *JAN ANTHONY FERDELIK ALEXANDER*, ondervonden, dringen mij om aan allen daarvoor liefmede mijnen gevoelligen dank te betuigen.
ARNHEM, den 24. Januarij 1827. *J. H. THOMAS*.

De *ONTVANGER* der *DOOR EEN EN EN* te *HARDERWIJK* is van vooreemden op Dingsdag den 30. Januarij 1827, des voormiddags om tien uren, ten huize van den Kastelein *C. WEYN*, in het grootte Logement op het *Loo*, aan den minstaamenden aan te bestellen. Eene *WERKEN* in het *Hoozsoeren* en verdere Dominale Bosschen, onder het *Loo*, alsmede eenige met behoudende te verkoopen. Eene percelen *AKKERMAAESHOUT*, gelegen in het *Hoozsoeren*, waarvan de aanwijzing twee dagen te voren door de *Boschwachters* te *Hoozsoeren* geschiedde zal, en op Zaterdag den 3. Februarij daaraanvolgende des morgens ten 10 uren, ten huize van de *W. L. O. G. E. L. D. E. R. M. A. N.* te *Harderwijk*, eenige *HOEVEN*, *DEELINGEN* en *AKKERMAAESHOUT*, gelegen onder *Pulten*.

De *Condities* zullen ten huize van den *Ontvanger* en ten huize waar de *Aanbesteding* en *Verkoop* zal plaats hebben, ter lezing liggen.

De *Ontvanger* voornoemd, *VAN BROECKHUISEN*.

Men verlangt, tegen Februarij aanstaande, een gehuwd *TUINMAN*, zonder *Kinderen*, of anders ongehuwd, op een *Euiten*, in de *Provincie Gelderland*, het *Broeijen* en *Snoeijen* wel verstaande en voorzien van goede *Geflagschriften*. — *Waar* en *waer* men *gelegen* zijde, *Waar* in *Perseus* of *athens* gere zich met *gefrankeerde* *Brieven*, onder *Dat* *aan* *Post* kantoor te *Harderwijk*.

Een Heer en eene Vrouw zonder *Kinderen*, of twee *Personen* te zamen, geaccréditeerde *Personen*, zonder eene *Bediende*, inclinerende te *Zutphen* *I. N. W. O. N. I. N. G.* bij *uitsoenlijke* bieden in een ruim en vrolijk *HUIS*, met eenen *TUIN* daarachter, te genieten met *primo* Mei aanstaande, tegen eene *convenabelen* prijs, voor twee vrije en wel *G. E. M. E. U. B. I. L. E. R. D. E. K. A. M. E. R. S.* *De* *Personen*, *Dineren* en *Personen* met de *Familie* zamen, vijf *Vuur*. *Licht*, *Bewassing* en *Bediende* geleverd, *Waar* te *aanvaarden* bij den *Bediende* *G. T. H. I. E. M. E.* te *Zutphen*, bij welken ook *aanvaarden* naar de *Condities* te *bekomen* zijn. *Brieven* franco.

Bij *W. VAN BOEKEREN*, te *Oronje*, is gedrukt en alom te bekomen:

I. *HAJA BABA VAN ISPAHAN*, door *J. MORIER*, 3 deelen, a f 6 — 80.

II. *Werk*, door den *klassieken* *Betiger* en voormannen *Engelschen* *Ambassadeur* aan het Hof van *Perzië*, geschreven in de manier van *Gilblas de Santilane*, door *LESAGE*, geeft een onderhoudend en vrolijk verhaal van de *Zeden*, *Gewoonten*, *Oorlogen* enz. der *Persianen*.

III. *DE BRUID VAN BAMWERMOR*, door *W. SCOTT*. Uit het *Engelsch*, door *G. OUTHUIJS*, *Pred.* te *Minnetraga*, 2 deelen, a f 5 — 80.

IV. *LEVEN VAN DE ROMANSCHRIJVERS*, door *W. SCOTT*. Uit het *Engelsch*, 2 deelen, a f 4 — 40.

V. *de Padert. Letteroefeningen*, No. 14 en 16, vindt men van beide *Werken* zeer gunstige beoordeelingen.

VI. *WALLADMOR*, door *W. SCOTT*, 2 deelen, met *vignetten*, a f 4 — 80.

VII. *DE VOLKPLANTERS, OF DE BRONNEN VAN DE SUSQUEHANNA*, door *J. COOPER*, 3 deelen, met *vignetten*, a f 7 — 00.